

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 92.

Fjerde Session.

32te Møde.

Mandagen d. 6. December.

(Forts.)

Tscherning (forts.): Fjærend jeg skal indlade mig paa dette i det Enkelte gaaende Toldsystem, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa et Udtryk i Udvalgets Betænkning, som fremfor alt Andet har vaakt min Modstand imod den. Det er et Udtryk, hvorved man søger paa en meget besynderlig Maade at forvirre Begrebet; man siger nemlig: Tolden er en Skat, som Raffinadeurerne opkræve, eller som er paalagt for Raffinadeurernes Fordeel. Nu skulde det synes, som om Raffinadeuren puttede hele denne Indtægt i sin Lomme (Ja!); men derfor skylder Udvalget det mindste Spør, ja blot en Antydning af Beviis. Jeg vil sige til det ærede Thing her, at, dersom det, isædetfor at gaae videre i denne Sag, vil nedsætte en virkelig Undersøgelsescommission, og lade de vedkommende Raffinadeurers Bøger forelægge, saa skal det see ganske andre Resultater, saa skal det finde, at Raffinadeurerne langtsfra ikke have saadant Udbytte, som det, der fremheves i Betænkningen. Jeg kan i denne Henseende fremsætte Tal, hvis Rigtighed jeg troer, man maa anerkjende. En Fabrikant her i Kiøbenhavn, som har en Driftscapital i sin Omsætning af omtrent 200,000 Rbd., skaffer i Almindelighed af sin Fabrikation et aarligt Udbytte af 10 til 12,000 Rbd.

Jeg spørger, om der ved et Udbytte af den Art er Noget, som ligner den Antydning, som findes i Betænkningen, og jeg opfordrer derfor gjentagende Thinget til, hvis det maatte tvivle om Rigtigheden heraf, at laae ind paa den Vej at nedsætte en parlamentarisk Undersøgelsescommission, og man vil da faae at see, at disse Tifre skulle blive bekræftede. Et af de Punktter, hvortil Udvalget især har støttet sig, er

Benægtelsen af, at de fremmede Sufferere have nogen Fordeel imod vort ved Udførselen fra de fremmede Lande. Deres Beregning og Angivelse i saa Henseende er jeg ikke istand til at kontrollere; de Oplysninger, som ere blevne mig meddeelte fra forskjellge Hænder, gaae ud paa i en meget betydelig Grad at bevise, at de ærede Herrer af Udvalget have overseet adskillige ikke uvigtige „Items“. Det forekommer mig saaledes at være en Bemærkning, som i denne Henseende er meget slaaende, at, naar vi henvende vor Opmærksomhed paa Briiscouranten i Amsterdam, sammenholdt med Markedsprisen paa raat Sukker sammesteds, saa ville vi finde, at i Begyndelsen af forrige Maaned var Auctionsprisen paa raat Sukker taxeret til 30 $\frac{1}{4}$ Gylben pr. 100 Killo, og omtrent til samme Tid kunde man paa samme Plads — thi Datoen paa Briiscouranten og Auctionsangivelserne differere omtrent 8 a 10 Dage — kjøbe Melis for imellem 28 og 31 Gylben. Nu vil jeg spørge, naar der ikke vare større Forskjel, det vil sige, ikke paa Pladsen, men til Udførsel, imellem raat Sukker paa Pladsen og denne raffinerede Artikel til Udførsel, om man da ikke, naar man ikke med Sikkerhed kunde trænge ind i Forholdene, i Almindelighed maa antage, at Gevinsten maa ligge i den Maade, hvorpaa det fabrikerede Product kan udføres; thi ellers kan Ingen forstaae, hvorledes et saadant Markedsforhold kan være muligt (So! So!). Ja, det ærede Medlem vil jo kunne komme til at oplyse, hvorledes det lader sig forstaae; men det lader sig ikke benægte, at, naar Oplysningerne skulde være bragte for Thinget i deres Heelhed, saa havde denne, som var tilgængelig for Alle, været paa sit rette Sted. Jeg vil nu komme ind paa Beregningen af Raasukkeret. Den Toldfordeel, som vore Fabrikanter have paa